

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ], na ústnom pojednávaní dňa 21. septembra 2006, takto

rozhodol:

Mgr. [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], sudkyňa Okresného súdu [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom v [REDAKOVANÉ], sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov

oslobodzuje

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť tak, že

v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 4 C 37/01 nekonala, hoci mala konať, a to od 15.5.2004 do 31.8.2004, kedy urobila dňa 8.8.2001 pokyn pre súdnu kanceláriu, aby súdna kancelária zaslala navrhovateľovi výzvu súdu na zaplatenie súdneho poplatku v časti výroku o vydanie vecí, žiadala spis od MO PZ SR Svrčinovec a vyzvala navrhovateľa, či trvá na podanom návrhu až do 1.9.2004, odkedy bola preložená na Okresný súd [REDAKOVANÉ]

pretože

skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch o náhrade trov konania rozhodne disciplinárny senát samostatným rozhodnutím.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 28.10.2005 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu [redacted] Mgr. [redacted] rod. [redacted] za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o sudcoch), ktorého sa mala dopustiť tým, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4 C 37/01 nekonala, hoci mala konať, a to od 8.8.2001, kedy urobila pokyn pre súdnu kanceláriu, aby súdna kancelária zaslala navrhovateľovi výzvu súdu na zaplatenie súdneho poplatku v časti výroku o vydanie veci, žiadala spis od MO PZ SR Svrčinovec a vyzvala navrhovateľa, či trvá na podanom návrhu až do 1.9.2004, odkedy bola preložená na Okresný súd Zvolen. Z uvedeného potom vyplynulo, že sudkyňa bola v predmetnej veci nečinná, čím zavinene porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch tým, že v pridelenej veci nekonala plynulo bez zbytočných prietáhov. Za to jej navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ Zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 3 mesiacov.

Sudkyňa Mgr. [redacted] vo svojom písomnom vyjadrení považovala návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky za nedôvodný a pridrižovala sa svojich písomných vyjadrení, prednesov a návrhov, ktoré podala v disciplinárnych konaniach vedených pod sp. zn. 1 Ds 4/03 (v odvolacom konaní pod sp. zn. 1 Dso 4/04) a 2 Ds 12/04 (v odvolacom konaní pod sp. zn. 1 Dso 10/05). Rozhodnutia vynesené v uvedených konaniach majú podľa jej tvrdenia podstatný vplyv na prejednávajúcu vec a preto žiadala, aby ich disciplinárny súd vzal do úvahy pri rozhodovaní o tomto návrhu. Ďalej vzniesla námietku zmeškania lehoty na podanie návrhu v zmysle § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch, pričom poukázala na to, že minister spravodlivosti Slovenskej republiky musel mať vedomosť o prietáhoch v konaní v danej veci minimálne od roku 2003, kedy začalo voči nej prvé disciplinárne konanie, pretože už v tom konaní upozorňovala na to, že pre nadmernú záťaženosť má prietahy aj v mnohých ďalších veciach. Uviedla tiež, že v roku 2003 sudcovia Okresného súdu Žilina na prietahy v konaniach upozornili ministra spravodlivosti Slovenskej republiky listom, v ktorom tiež žiadali o urgentné riešenie kritického stavu. Sudkyňa mala za to, že došlo k prerušeniu plynutia lehoty a minister spravodlivosti Slovenskej republiky mal 6 mesiacov možnosť zvážiť, v ktorých veciach začne voči nej disciplinárne konanie.

Z uvedených dôvodov namietala sudkyňa svoje zavinenie za vzniknuté prietahy v konaní a nebola si vedomá toho, že by sa mala dopustiť závažného disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch tak, ako jej to kladie za vinu navrhovateľ. Navrhla preto, aby ju disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnych pojednávaniach, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudkyne Mgr. [redacted], disciplinárnymi spismi: 1 Ds 4/03, 1 Dso 4/04, 2 Ds 12/04, rozhodnutím odvolacieho senátu 1 Dso 10/05, spisom Okresného súdu Žilina sp. zn. 4 C 37/01, vyjadrením sudkyne Mgr. [redacted] zo dňa 9.5.2006, prílohami k návrhu na začatie disciplinárneho konania z č. l. 3 – 8 a z č. l. 50 – 52, prílohou k spisu 1 Ds 4/03 – konkrétne upozorneniami sudcov z rokov 2001 – 2003 na neprimeraný počet vecí na Okresnom súde Žilina a vyjadrením Okresného súdu Žilina

sp. zn. 1 SprS 281/06 z č. l. 60 – 68 dospel k záveru, že označený skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch, závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Podľa § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že sudkyňa Mgr. [REDAKOVANÉ] v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4 C 37/01 nekonala, hoci mala konať, a to od 8.8.2001, kedy urobila pokyn pre súdnu kanceláriu, aby súdna kancelária zaslala navrhovateľovi výzvu súdu na zaplatenie súdneho poplatku v časti výroku o vydanie vecí, žiadala spis od MO PZ SR Svrčinovec a vyzvala navrhovateľa, či trvá na podanom návrhu, až do 31.8.2004, pretože od 1.9.2004 bola preložená na Okresný súd [REDAKOVANÉ]

Zástupkyňa navrhovateľa trvala na písomnom návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 28.10.2005 a navrhla rozhodnúť v zmysle petitu podaného návrhu.

Sudkyňa sa na ústnych pojednávaniach vyjadrila, že už bola za tento skutok potrestaná, keď odvolací senát disciplinárneho súdu pri rozhodovaní v inom disciplinárnom konaní vedenom proti nej v časovom vymedzení skutku od 1.7.2003 do 14.5.2004 už právoplatne rozhodol o časti jej skutku, takže podľa jej názoru prichádza do úvahy posudzovanie len časti skutku po 14.5.2004. Tu však namietala svoje zavinenie po 14.5.2004, pretože v tomto čase sa Okresný súd Žilina sťahoval do iných priestorov v dôsledku rekonštrukcie stavebnej časti. Dochádzalo k takej situácii, že bolo obdobie, kedy sa nepojednávalo a sudcovia mali povinne uloženú prácu v domácom prostredí. Taktiež nemohla sudkyňa objektívne rozhodovať ani v mesiaci august 2004, v ktorom odpracovala len 6 dní a vo zvyšku, t. j. 16 dní už bola na rizikovej materskej dovolenke. Od 1.9.2004 bola preložená na Okresný súd Zvolen. Napokon sudkyňa poukázala i na tú skutočnosť, že tým, že odvolací senát disciplinárneho súdu v konaní 1 Dso 10/05 vymedzil obdobie skutku, ju v podstate oslobodil pre konanie, ktoré predchádzalo 1.7.2003 tak, ako to bolo pôvodne žalované vo veci 2 Ds 12/04, kde skutok bol vymedzený od 27.10.2000.

Zástupkyňa navrhovateľa vo svojom záverečnom prednese uviedla, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky zistilo u sudkyne prietah v konaní od roku 2001 do roku 2004, a preto navrhovateľ trvá na podanom návrhu. Tvrdila pritom, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný v zákonnej šesťmesačnej lehote, pretože podanie

účastníka konania, z ktorého navrhovateľ vychádzal, bolo doručené Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 2.5.2005 a návrh bol podaný na disciplinárny súd dňa 28.10.2005. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vždy konalo tak, že preverovalo len konkrétny spis, kde namietal účastník rýchlosť konania a nikdy nebola nariadená kontrola na celý senát konkrétneho sudcu.

Sudkyňa vo svojom záverečnom návrhu poukázala na právoplatné rozhodnutie sp. zn. 1 Dso 10/05, aj na právny názor odvolacieho disciplinárneho senátu z tohto rozhodnutia, kde odvolací disciplinárny senát uznal jej námietky v inej disciplinárnej veci. Sudkyňa ďalej považovala skutok, za ktorý bola postihnutá v konaní 1 Dso 10/05 a skutok vo veci 2 Ds 12/05 za totožný, a preto navrhla, aby bolo vo veci 2 Ds 12/05 za obdobie, za ktoré bola postihnutá v konaní 1 Dso 10/05, konanie zastavené. A za ďalšie obdobie, ktoré nie je pokryté rozhodnutím sp. zn. 1 Dso 10/05, navrhla, aby bola oslobodená, pretože po subjektívnej stránke skutok nespáchala. Naďalej trvala na tom, že navrhovateľ zmeškal subjektívnu lehotu na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky mohlo objektívne v rámci svojej kontrolnej činnosti zistiť stav aj v spise Okresného súdu Žilina sp. zn. 4 C 37/01, a nie konať až na základe sťažnosti účastníka konania.

Z vykonaného dokazovania ďalej disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že odvolací senát disciplinárneho súdu vo svojom rozhodnutí „č. k. 1 Dso 10/05 zo dňa 21.4.2006, pokiaľ ide o počiatok vymedzenia skutku (1.7.2003), zaujal právny názor, že z prednesov samotnej sudkyne, ako aj listinných dôkazov oboznámených v konaní vyplynulo, že práve od uvedeného dátumu sa situácia z hľadiska personálneho obsadenia (sudcovia, vyšší súdni úradníci) a materiálneho vybavenia (počítače, projekt súdneho manažmentu) stabilizovala, čo znamená dostatočný priestor pre sudcov na Okresnom súde v Žiline na vybavovanie vecí, najmä vecí reštančných. Na druhej strane v prospech sudkyne zohľadnil to, že sa jedná o kladne hodnotenú sudkyňu, majúcu pozitívny vzťah k plneniu si pracovných povinností. Uvedené sa prejavilo aj v tom, že do funkcie sudcu bola zvolená bez časového obmedzenia.“ V tejto súvislosti disciplinárny súd poznamenáva, že v citovanom disciplinárnom konaní bolo sudkyňi kladené za vinu obdobie jej nečinnosti od 27.10.2000 do 1.9.2004, pričom odvolací senát disciplinárneho súdu ju uznal vinnou za obdobie nečinnosti od 1.7.2003 do 14.5.2004.

Na základe skutočností vychádzajúcich z rozhodnutia č. k. 1 Dso 10/05 zo dňa 21.4.2006 potom disciplinárny súd vypustil zo skutku uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania obdobie nečinnosti sudkyne od 8.8.2001 do 14.5.2004, nakoľko o tomto období jej nečinnosti už bolo právoplatne rozhodnuté. Odvolací disciplinárny súd totiž v odôvodnení svojho rozhodnutia považoval v tomto jeho konaní nečinnosť sudkyne za čas od 1.7.2003 do 14.5.2004 za disciplinárne previnenie spočívajúce v zavinenom nesplnení alebo porušení povinnosti sudcu (§ 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch), za ktoré previnenie jej uložil disciplinárne opatrenie vo forme napomenutia (§ 117 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona). V súvislosti s uložením druhu disciplinárneho opatrenia odvolací disciplinárny súd menovanej sudkyňi zohľadnil aj to, že táto sudkyňa je v súčasnej dobe na materskej dovolenke.

V ďalšom hodnotení dôkazov sa disciplinárny súd zameril na obdobie nečinnosti sudkyne od 15.5.2004 do 31.8.2004, pričom bol toho názoru, že toto obdobie nečinnosti nie je možné sudkyňi subjektívne vytknúť. Z vyjadrenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 1 SprS 281/06 zo dňa 27.6.2006 (č. l. 60 – 61) jednoznačne vyplynulo, že v mesiaci máj

